

Crna Gora
Agencija za sprječavanje korupcije

Broj: 03-04-2105
20.12.2021. godine

Datum: 29-12-2021

Shodno članu 78 i 79 Zakona o sprječavanju korupcije (Sl. List CG, br. 53/14 i 42/17) i članu 10 Statuta Agencije za sprječavanje korupcije, postupajući po službenoj dužnosti, Agencija za sprječavanje korupcije donosi:

MIŠLJENJE NA NACRT ZAKONA O VISOKOM OBRAZOVANJU

Nacrt zakona o visokom obrazovanju sadrži nedostatke, neprecizne formulacije i normativne korupcijske rizike, koji se prije svega odnose na nepostojanje kriterijuma za predlaganje i imenovanje članova organa upravljanja i rukovođenja u okviru sistema visokog obrazovanja, davanje širokih diskrecionih ovlaštenja istim, kao i prepuštanje nadležnom ministarstvu odnosno univerzitetu da značajna pitanja uredi svojim aktima, iako je neophodno da ta pitanja budu regulisana zakonskim odredbama.

Navedeni nalazi prvenstveno se odnose na obrazovanje Savjeta za visoko obrazovanje (član 11 Nacrta zakona), osnivanje Agencije za kontrolu i obezbjeđenje kvaliteta visokog obrazovanja (član 12 do 19 Nacrta zakona), Upravni odbor, kao organa upravljanja univerzitetom (član 57 Nacrta zakona), zatim postupak izbora rektora univerziteta (član 61 Nacrta zakona), uslove za izbor u zvanje dekana, odnosno direktora, kao i ostala pitanja koja se odnose na ovlaštenja dekana, odnosno direktora, te trajanje i broj mandata (član 64 Nacrta zakona).

Iako je jasno da se ne može očekivati da sva pitanja koja mogu biti značajna iz ugla prevencije korupcije u normi budu uređena Nacrtom zakona, Agencija za sprječavanje korupcije poziva nadležno ministarstvo da navedena pitanja uredi na adekvatan način i u dovoljnoj mjeri na zakonskom nivou, u sinergiji sa preventivnim mehanizmima suzbijanja korupcije u samoj normi, a sve u cilju stvaranja adekvatnog pravnog okvira kao uslova za ispunjenje ciljeva proklamovanih u relevantnim strateškim dokumentima u oblasti visokog obrazovanja. Zbog uloge visokog obrazovanja u postavljanju temelja snažnom društvu i izgradnji integriteta budućih akademskih građana, Nacrt zakona mora da sadrži jasne, transparentne i unaprijed utvrđene objektivne kriterijume, kako bi bio premisa za razvoj efektivnog i kvalitetnog sistema visokog obrazovanja koji će podspješiti društveni i ekonomski razvoj, a pojedincima dati mogućnost za sticanje kvalifikacija relevantnih za potrebe tržišta rada.

OBRAZLOŽENJE

I POSTUPAK

Zakonom o sprječavanju korupcije regulisana je nadležnost Agencije za sprječavanje korupcije (u daljem tekstu Agencija) da shodno članu 78 stav 1 Zakona o sprječavanju korupcije:

- "...daje inicijative za izmjenu i dopunu zakona, drugih propisa i opštih akata, radi otklanjanja mogućih rizika za nastanak korupcije ili njihovog usklađivanja sa međunarodnim standardima iz oblasti antikorupcije;
- daje mišljenje na nacрте zakona i drugih propisa i opštih akata radi usklađivanja sa međunarodnim standardima iz oblasti antikorupcije;... "

Takođe, članom 79 istog Zakona utvrđeno je da Agencija može, po sopstvenoj inicijativi ili na zahtjev organa vlasti, privrednog društva, pravnog lica, preduzetnika ili fizičkog lica, dati mišljenje radi unaprjeđenja prevencije korupcije, smanjenja rizika od korupcije i jačanja etike i integriteta u organima vlasti i drugim pravnim licima, koje sadrži analizu rizika od korupcije, mjere za otklanjanje rizika od korupcije i sprječavanje korupcije.

Agencija se u svojim Mišljenjima može pozvati na odredbe Ustava i relevantnih zakona, ali ne u smislu procjene ustavnosti i zakonitosti, već u smislu primjene i ostvarivanja svrhe člana 79 Zakona o sprječavanju korupcije. Takođe, u cilju jačanja mehanizama prevencije korupcije, a koji su prepoznati međunarodnim konvencijama i dokumentima Agencija u mišljenjima nastoji da na iste ukaže i djelujući preporukama uvede i osnaži institute prevencije korupcije u crnogorskom zakonodavstvu.

U članu 6 stav 1 tačka 1 Zakona o sprječavanju korupcije kaže se da je javni interes materijalni i nematerijalni interes za dobro i prosperitet svih građana pod jednakim uslovima.

Operativni dokument za sprečavanje korupcije u oblastima od posebnog rizika, kao Aneksa Akcionog plana za poglavlje 23 – Pravosuđe i temeljna prava, pored privatizacije, javnih nabavki, urbanizma, lokalne samouprave i zdravstva prepoznaje obrazovanje kao jednu od oblasti od posebnog rizika od pojave korupcije. Takođe, u Izvještaju Evropske komisije za Crnu Goru za 2021. godinu oblast obrazovanja prepoznata je i dalje kao oblast koja je podložna korupciji.

Dodatno, Agencija za sprječavanje korupcije je uključena u projekat Regionalne antikorupcijske inicijative (U daljem tekstu: RAI) pod nazivom „Southeast Europe - Together Against Corruption“ (SEE-TAC), koji obuhvata region Jugoistočne Evrope, sa posebnim fokusom na Albaniju, Bosnu i Hercegovinu, Crnu Goru,

Kosovo, Moldaviju, Sjevernu Makedoniju i Srbiju. Opšti cilj projekta je da doprinese jačanju otpornosti društava Jugoistočne Evrope na korupciju, jačanjem kapaciteta vlada, nevladinih organizacija, privatnog sektora i medija za sprječavanje i borbu protiv korupcije. U sklopu ovog projekta, a nakon sprovedenog istraživanja i organizovanja bilateralnih sastanaka predstavnika RAI-a sa predstavnicima svih relevantnih institucija zemalja korisnica projekta u julu ove godine mapirana su dva sektora koja su ranjiva na korupciju i to sektor visokog obrazovanja i sektor javnih preduzeća, a koji će kroz dalju analizu i sprovođenjem mehanizama za procjenu rizika od korupcije u institucijama i mehanizama za procjenu rizika od korupcije u zakonima, biti predmet dalje procjene rizika od korupcije.

Kako je znanje jedan od ključnih resursa države, a kako je kvalitet obrazovanja direktno povezan sa istim, sva strateška dokumenta, kao i normativni okvir kojim se uređuje oblast obrazovanja, te visokog obrazovanja, premisa su za razvoj efektivnog i kvalitetnog sistema visokog obrazovanja, koji će pospješiti društveni i ekonomski razvoj, a pojedincima dati mogućnost za sticanje kvalifikacija relevantnih za potrebe tržišta rada.

Kako je Ministarstvo prosvjete, nauke, kulture i sporta stavilo Nacrt zakona o visokom obrazovanju na javnu raspravu 3.12.2021. godine, a imajući u vidu značaj pomenute oblasti iz ugla prevencije korupcije, te uključenost Agencije u gore navedeni RAI projekat koji se direktno bavi ovom oblašću, Agencija je prepoznala interes da sprovede postupak po službenoj dužnosti na osnovu člana 78 i 79 Zakona o sprječavanju korupcije, te sagleda odredbe Nacrta zakona o visokom obrazovanju.

II ANALIZA NACRTA ZAKONA O VISOKOM OBRAZOVANJU

Obezbjedjivanje kvaliteta visokog obrazovanja uređeno je Zakonom o visokom obrazovanju ("Sl list CG", br. 44/14, 52/14, 47/15, 40/16, 42/17, 71/17, 55/18, 3/19, 17/19 - drugi zakon, 47/19, 72/19, 74/20 i 104/21), a isti je bio predmet razmatranja Ministarstva prosvjete, nauke, kulture i sporta, koje je sačinilo Nacrt zakona o visokom obrazovanju i stavilo ga na javnu raspravu 3.12.2021. godine.

Članom 3 Nacrta zakona visoko obrazovanje je prepoznato kao djelatnost od javnog interesa. Članom 5 Nacrta zakona predviđena je obaveza donošenja Etičkog kodeksa ustanova visokog obrazovanja, kojim se definišu osnovna i opšta načela vrijednosti utemeljena na etičkim pravima i obavezama u visokom obrazovanju i štite najviše vrijednosti visokog obrazovanja kroz primjenu odgovarajućih normi kojima se regulišu akademski odnosi unutar akademske zajednice. Ono što se prepoznaje kao nedostatak u dijelu Nacrta zakona kojim

se definišu načela je načelo akademskog integriteta, koji je kao posebna oblast uređeno posebnim zakonom, ali koje bi zbog značaja očuvanja akademske čestitosti i dostojanstva profesije, treba da bude definisano i u ovom Zakonu. Osim pomenutog, Agencija smatra da je potrebno razmotriti i definisanje principa otvorenosti prema javnosti i građanima, što bi trebalo da uspostavi najveći stepen transparentnosti rada Savjeta za visoko obrazovanje, Agencije za kontrolu i obezbjeđenje kvaliteta visokog obrazovanja, te ustanova visokog obrazovanja.

Kad je riječ o Savjetu za visoko obrazovanje, isti je uređen članom 11 Nacrta zakona. U odnosu na važeći Zakon, u kome su u članu 11 i 12 definisani nadležnost, sastav i imenovanje članova Savjeta, aktuelni Nacrt zakona značajno odstupa od preciznih zakonskih formulacija što direktno uzrokuje netransparentnost, proizvoljnost i arbitramost u odlučivanju i otvara mogućnost zloupotreba, te potencijalnih rizika od ugrožavanja javnog interesa.

Naime, u Nacrtu zakona u članu 11 kaže se:

„Nadležnost Savjeta za visoko obrazovanje - član 11

Radi razmatranja i unapređenja pitanja iz oblasti visokog obrazovanja obrazuje se Savjet za visoko obrazovanje (u daljem tekstu: Savjet) kao savjetodavno tijelo ministra nadležnog za poslove prosvjete.

Članovi Savjeta iz stava 1 ovog člana imenuju se iz reda istaknutih stručnjaka iz oblasti visokog obrazovanja, nauke, umjetnosti, reda studenata i oblasti privrede, nevladinog sektora i drugih relevantnih oblasti.

Savjet postupa po žalbama ustanova na odluku o ishodu eksterne evaluacije. Aktom o obrazovanju Savjeta bliže se uređuje sastav, broj, poslovi, naknada za rad u Savjetu, kao i druga pitanja od značaja.“

Predmetni član Nacrta zakona „nedorečen“ je iz više razloga. Prije svega, na ovaj način urušava se postojeći status Savjeta, koji po važećem propisu imenuje i razrješava Skupština Crne Gore, na predlog Vlade i predviđa se da ovo tijelo u buduću bude savjetodavno tijelo ministarstva nadležnog za poslove prosvjete. Osim pomenutog, Savjetu se daje u nadležnost, da kao savjetodavno tijelo ministarstva, odlučuje po žalbama ustanova na odluku o ishodu eksterne evaluacije, koja je u nadležnosti Agencije za kontrolu i obezbjeđenje kvaliteta visokog obrazovanja, a koju osniva Vlada, čime se otvara prostor za razne vrste zloupotreba, pritisaka i trgovine uticajem, imajući u vidu da tijelo koje formira ministar treba da odlučuje u odnosu na odluke tijela koje formira Vlada.

Dodatno, iz postojećeg Zakona planirano je brisanje stava 2 iz člana 11 zakona kojim se obrazlažu nadležnosti Savjeta, kao i člana 12 Zakona kojim je utvrđen sastav Savjeta, broj članova Savjeta, dužina trajanja njihovog mandata i način

rada, dok se Nacrtom zakona predlaže da ova pitanja budu uređena Aktom o obrazovanju.

S tim u vezi, Agencija je mišljenja da bi zbog značaja Savjeta za visoko obrazovanje trebalo zadržati postojeće rješenje po kome članove Savjeta imenuje i razrješava Skupština na predlog Vlade, kako bi se izbjegla koncentracija moći jednog organa na sva tijela koja prate i regulišu ovu oblast. Dodatno, Agencija smatra da je potrebno jasno predvidjeti kriterijume za izbor članova Savjeta, način njihovog imenovanja, uslove za razrješenje, dužinu trajanja mandata, broj mandata, te jasno razraditi nadležnosti ovog tijela u samom zakonu, a da ostala pitanja mogu biti predmet akta o obrazovanju Savjeta.

Kad je u pitanju Agencija za kontrolu i obezbjeđenje kvaliteta visokog obrazovanja, nadležnosti, način osnivanja, organi, nadležnosti direktora i nadzor nad radom Agencije uređuju se članovima Nacrta zakona 12 do 19. U pomenutim članovima postoji više nepreciznih formulacija koje ostavljaju prostor za primjeru širokih diskrecionih ovlašćenja, što predstavlja značajan koruptivni rizik. Prvenstveno, potrebno je u članu 14 predvidjeti uslove za izbor predsjednika i planirana četiri člana Upravnog odbora Agencije, kao i uslove za njihovo razrješenje. Kako je predviđeno da mandat članova Upravnog odbora traje 4 godine, u istom stavu potrebno je predvidjeti maksimalan broj mandata za člana Upravnog odbora. Takođe, potrebno je razmotriti mogućnost da Savjet daje mišljenje na odluku o izboru članova koji su predstavnici osnivača, a koje imenuje i razrješava nadležno ministarstvo, kako bi se decentralizovao mehanizam izbora članova Upravnog odbora, kao tijela koje ima ovako značajne nadležnosti u dijelu obezbjeđenja i unaprjeđenja kvaliteta visokog obrazovanja.

Takođe, u članu 15 neophodno je predvidjeti uslove za direktora Agencije na osnovu kojih se raspisuje javni konkurs, kao i eventualna ograničenja u broju mandata, te u članu 17 precizirati da li se radni odnosi u Agenciji uređuju u skladu sa propisima o državnim službenicima i namještenicima ili opštim propisima o radu.

Dodatno, potrebno je na odgovarajućim mjestima u Zakonu, u odnosu na nadležnosti Agencije za kontrolu i obezbjeđenje kvaliteta visokog obrazovanja iz člana 12 stav 1 tačka 1-3 Nacrta, a koje se odnose na izdavanje sertifikata o akreditaciji, sertifikata o reakreditaciji ustanove visokog obrazovanja, kao i sertifikat o akreditaciji programa cjeloživotnog učenja predvidjeti rokove u kojima je Agencija dužna da postupi u odnosu na konkretne zahtjeve ustanova, imajući u vidu da je jedan od uslova za osnivanje i obavljanje djelatnosti ustanove iz člana 29 Nacrta zakona sertifikat o akreditaciji studijskog programa. Pomenuto je važno, kako nedefinisani vremenski okviri za postupanje, može voditi

nepotrebnom odlaganju postupka čime se stvara pogodno tlo za iznalaženje raznih načina da se navedeni postupak ubrza, a jasan vremenski okvir u kome nadležni organ treba da postupi u konkretnom predmetu otklanja osnov na neravnopravnosti bilo koje vrste i eventualnu samovolju i selektivnost nadležnih u tim predmetima.

Kad su u pitanju ustanove visokog obrazovanja, a koje su shodno Nacrtu zakona, član 21 stav 1 univerzitet, fakultet, umjetnička akademija i visoka škola u dijelu koji se odnosi na upravljanje i rukovođenje državnim univerzitetom Agencija prepoznaje odsustvo jasnih, objektivnih, transparentnih i unaprijed utvrđenih kriterijuma kod više članova Nacrta zakona. Konkretno, kad je u pitanju član 57 Nacrta zakona, predviđen je broj članova upravnog odbora, kao organa upravljanja univerzitetom, period na koji se članovi odbora biraju, ali je predviđeno da se nadležnost, način izbora i razrješenja, kao i način rada i odlučivanja upravnog odbora bliže urede podzakonskim aktom, statutom univerziteta, iako je potrebno neka od ovih pitanja riješiti u samom zakonu. U prvom redu Agencija je mišljenja da je neophodno predvidjeti minimalne uslove za izbor članova upravnog odbora, kako isti okuplja predstavnike akademskog osoblja, neakademskog osoblja, studenata i predstavnike osnivača, precizirati ko su članovi upravnog odbora, u najmanju ruku na način na koji je predviđen udio predstavnika osnivača u odboru, kao i osnovne nadležnosti, a razradu istih, kao i način rada upravnog odbora prepustiti podzakonskom uređivanju ili uređivanju statutom univerziteta.

Izbor rektora univerziteta uređen je članom 61 Nacrta zakona gdje se predviđa da se rektor bira na osnovu javnog konkursa na period od tri godine na osnovu javnog konkursa i podnesenog programa razvoja univerziteta, da se bira na neposrednim izborima, iz reda redovnih profesora državnog univerziteta sa najmanje 15 godina radnog staža na državnom univerzitetu, broj mandata, a da pravo da biraju ima akademsko osoblje u radnom odnosu na državnom univerzitetu, kao i studenti u skladu sa statutom ustanove. U odnosu na navedeni član neophodno je predvidjeti ko je nadležan za organizovanje neposrednih izbora, predvidjeti formiranje stručne komisije koja će utvrđivati listu kandidata koji ispunjavaju uslove za izbor, kriterijume po kojima se vrši izbor najboljeg kandidata, te razmotriti javno objavljivanje dokumentacije svih kandidata koji su ispunili uslove za učestvoanje na neposrednim izborima za mjesto rektora.

Kad je u pitanju član 64 Nacrta zakona, a koji se odnosi na dekane, odnosno direktore, kao organ rukovođenja organizacione jedinice državnog univerziteta u pomenutom članu Nacrta zakona potrebno je predvidjeti uslove za izbor u zvanje dekana, odnosno direktora, kao i ostala pitanja koja se odnose na ovlašćenja dekana, odnosno direktora, te trajanje i broj mandata.

Dodatno, Agencija preporučuje da se, kad su u pitanju članovi Savjeta za visoko obrazovanje, članovi Upravnog odbora i direktor Agencije za kontrolu i obezbjeđenje kvaliteta visokog obrazovanja, članovi upravnog odbora državnog univerziteta, rektor i dekani, odnosno direktori organizacionih jedinica državnog univerziteta, predvidi svojevrsna antikorupcijska klauzila ili mjere za upravljanje sukobom interesa, kako bi se u najvećoj mjeri preventivno djelovalo na situacije u kojima bi privatni interes gore navedenih nosilaca ovlašćenja mogao biti u sukobu sa dužnostima koje im predmetni zakon utvrđuje.

Nadalje, kad je u pitanju član 100 Nacrta zakona, a koji se odnosi na vrste diploma i dužinu trajanja studija, izbor modela studiranja značajan je za unapređenje kvaliteta visokog obrazovanja i stvaranje konkurentnog kadra, kao i za usklađivanje obrazovanja sa potrebama tržišta rada. Zbog navedenog značajno je u članu 100 stav 1 tačka 3 (u kome se kaže da: „diploma akademskih osnovnih studija, poslije završenog akademskog studijskog programa, obima 240 ECTS, za regulisane profesije“) precizirati pravni osnov za utvrđivanje regulisanih profesija, kako bi bila otklonjena nepreciznost iz konkretne formulacije koja može dovesti do pravne nesigurnosti.

V ZAKLJUČNE OCJENE

Nacrt zakona o visokom obrazovanju sadrži nedostatke, neprecizne formulacije i normativne korupcijske rizike, koji se prije svega odnose na nepostojanje kriterijuma za predlaganje i imenovanje članova organa upravljanja i rukovođenja u okviru sistema visokog obrazovanja, davanje širokih diskrecionih ovlašćenja istim, kao i prepuštanje nadležnom ministarstvu odnosno univerzitetu da značajna pitanja uredi svojim aktima, iako je neophodno da ta pitanja budu regulisana zakonskim odredbama.

Navedeni nalazi prvenstveno se odnose na obrazovanje Savjeta za visoko obrazovanje (član 11 Nacrta zakona), osnivanje Agencije za kontrolu i obezbjeđenje kvaliteta visokog obrazovanja (član 12 do 19 Nacrta zakona), upravni odbor, kao organa upravljanja univerzitetom (član 57 Nacrta zakona), zatim postupak izbora rektora univerziteta (član 61 Nacrta zakona), uslove za izbor u zvanje dekana, odnosno direktora, kao i ostala pitanja koja se odnose na ovlašćenja dekana, odnosno direktora, te trajanje i broj mandata (član 64 Nacrta zakona).

Imajući u vidu suštinsku ulogu Savjeta za visoko obrazovanje, Agencija smatra da predloženi član 11 Nacrta zakona, kojim se predviđa da Savjet za visoko obrazovanje u buduće bude savjetodavno tijelo ministarstva nadležnog za poslove prosvjete, ozbiljno ugrožava postojeći status Savjeta, koji po važećem propisu imenuje i razrješava Skupština Crne Gore na predlog Vlade. Osim pomenutog, u Nacrtu zakona Savjetu se daje u nadležnost, da kao savjetodavno tijelo ministarstva, odlučuje po žalbama ustanova na odluku o ishodu eksterne evaluacije, koja je u nadležnosti Agencije za kontrolu i obezbjeđenje kvaliteta visokog obrazovanja, a koju osniva Vlada, čime se otvara prostor za razne vrste zloupotreba, pritisaka i trgovine uticajem, imajući u vidu da tijelo koje formira ministar treba da odlučuje u odnosu na odluke tijela koje formira Vlada.

S tim u vezi, Agencija je mišljenja da bi zbog značaja Savjeta za visoko obrazovanje trebalo zadržati postojeće rješenje po kome članove Savjeta imenuje i razrješava Skupština na predlog Vlade, kako bi se izbjegla koncentracija moći jednog organa na sva tijela koja prate i regulišu ovu oblast. Dodatno, Agencija smatra da je potrebno jasno predvidjeti kriterijume za izbor članova Savjeta, način njihovog imenovanja, uslove za razrješenje, dužinu trajanja mandata, broj mandata, te jasno razraditi nadležnosti ovog tijela u samom zakonu, a da ostala pitanja mogu biti predmet akta o obrazovanju Savjeta.

Agencija za sprječavanje korupcije mišljenja je da kad je u pitanju Agencija za kontrolu i obezbjeđenje kvaliteta visokog obrazovanja, osim uslova za izbor i razrješenje predsjednika i planirana četiri člana Upravnog odbora Agencije, maksimalnog broja mandata, kao i uslova na osnovu kojih se raspisuje javni konkurs za direktora Agencije iz člana 12 do 19 Nacrta zakona, nadležno ministarstvo treba da razmotri predviđanje rokova u kojima je Agencija dužna da postupi u odnosu na konkretne zahtjeve ustanova (izdavanje sertifikata o akreditaciji, sertifikata o reakreditaciji ustanove visokog obrazovanja, kao i sertifikat o akreditaciji programa cjeloživotnog učenja), imajući u vidu da je jedan od uslova za osnivanje i obavljanje djelatnosti ustanove iz člana 29 Nacrta zakona sertifikat o akreditaciji studijskog programa. Navedeno ponajviše kako nedefinisani vremenski okviri za postupanje, može voditi nepotrebnom odlaganju postupka čime se stvara pogodno tlo za iznalaženje raznih načina da se navedeni postupak ubrza, a jasan vremenski okvir u kome nadležni organ treba da postupi u konkretnom predmetu otklanja osnov na neravnopravnosti bilo koje vrste i eventualnu selektivnost i samovolju nadležnih u tim predmetima.

Dodatno, Agencija preporučuje da se, kad su u pitanju članovi Savjeta za visoko obrazovanje, članovi Upravnog odbora i direktor Agencije za kontrolu i obezbjeđenje kvaliteta visokog obrazovanja, članovi upravnog odbora državnog univerziteta, rektor i dekani, odnosno direktori organizacionih jedinica državnog univerziteta, predvidi svojevrsna antikorupcijska klauzila ili mjere za upravljanje sukobom interesa, kako bi se u najvećoj mjeri preventivno djelovalo na situacije u kojima bi privatni interes gore navedenih nosilaca ovlašćenja mogao biti u sukobu sa dužnostima koje im predmetni zakon utvrđuje.

Iako je jasno da se ne može očekivati da sva pitanja koja mogu biti značajna iz ugla prevencije korupcije u normi budu uređena Nacrtom zakona, Agencija za sprječavanje korupcije poziva nadležno ministarstvo da navedena pitanja uredi na adekvatan način i u dovoljnoj mjeri na zakonskom nivou, u sinergiji sa preventivnim mehanizmima suzbijanja korupcije u samoj normi, a sve u cilju stvaranja adekvatnog pravnog okvira kao uslova za ispunjenje ciljeva proklamovanih u relevantnim strateškim dokumentima u oblasti visokog obrazovanja. Zbog uloge visokog obrazovanja u postavljanju temelja snažnom društvu i izgradnji integriteta budućih akademskih građana Nacrt zakona mora da sadrži jasne, transparentne i unaprijed utvrđene objektivne kriterijume, kako bi bio premisa za razvoj efektivnog i kvalitetnog sistema visokog obrazovanja koji će pospješiti društveni i ekonomski razvoj, a pojedincima dati mogućnost za sticanje kvalifikacija relevantnih za potrebe tržišta rada.

DIREKTORICA
Jelena Perović